

பசுமை தெடும் பறவைகள்

கார்ட்டீஸ் ரெட்டிஸ்

நூர்வே மீஜெந்திரன்

பாசுமை தேடும் பறவைகள்

வெளியீடு : செந்தனை வெளியீட்டுக்கம்
இட்சூட்டான்

நூற்றுவு பிள்ளைகளுக்கு

நூலின் பெயர் : பசுமை தேடும் பறதவகள்
நூலின் வகை : கவிதைத் தொகுப்பு
நூலாசிரியர் : நோர்வே விஜேந்திரன்
வெளியீடு : செந்தணைல் வெளியீட்டகம்
பக்கங்கள் : 50
பிரதிகளின் எண்ணிக்கை : 1000
பதிப்புத்தமை : ஆசிரியருக்கே
விலை : 250.00 ரூபா
தொடர்புகளுக்கு : 0779717662
மின்னஞ்சல் : kuddi87@hotmail.com
அட்கைப்பட வழவழைப்பு : க.ஜனார்த்தன்
ISBN இல : 9789554177901
அச்சகம் : எக்ஸிட்டோ அச்சகம்

அனைந்துரை

மக்கம் தேங்கும் கவிதைத் தொகுதியின் கவிதைகள் அனைந்தும் பழத் தென். எல்லாக் கவிதைகளையும் பழத்து முழக்கிறபோது மனதுக்குள்ளே வைத்தியா தேங்குகொண்டது, என் நினைவுகள்.

ஒவ்வொரு கிளைஞனும்கும் ஒவ்வொரு கீட்சியம் போவதும் தழுத்தி வைகியிருப்பது. இது நிறைவேற்றுவதும் நிறைவேறாமல் போவதும் கீட்சிய வீரங்குடைய அயராத முயற்சியும் முயற்சியோடு கலந்த சந்தர்ப்பமுமே, இருக்கும்.

இங்கே இந்த கிளைஞன் நீதியதி கிளஞ்செழியன் போல் நூறுமொரு சிறந்த, நேர்மையன், துணிவாண் நீதியதியாக வருவதற்கு இடைக்கொள்கிறான். வித்தியாசமனன் யானநுமே மூங்கிள் மேல் விரல் வைத்து சிந்திக்கும்யுயாக இவன் சிந்தனை ஒருந்திருக்கிறது.

‘துக்கிவின் பெருந்துரை
தெளிவின் தேங்கமதுரம்
வைனியா சோலைகை
வாயாக்கிய சட்டத்தின்
வரலாற்று சந்திகானம்
யயத்திற்கு கீவன்
சிக்ம சொர்பியணம்
பைல்பான நேர்மைகளாள்
இறுக்குமான தீர்ப்பு சொல்லும்
கிளஞ்செழியன் நீதியதி’

கிளையவனின் ஒருந்தனைய கீட்சிய வீடுகளுக்கு யாரும் சபான் போலோம். தேவியின் நம்பிக்கை என்ற கவிதையின் உடைக் கோர்ந்து போய் இருக்கும் எம்மனுக்கெல்லைம் ஒரு உற்சாகம் து நினைக்கிறார். குறிப்புப் பாங்கில் எழுதப்பட்ட கவிதை தீடு நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து மூலியாக்குவதை மகிழ்ந்த அழிய வீடு எனும் கட்டடத்தை கவைத்து விட்ட எதிரியை எங்களுக்கென்று தனித்துவமனன் வீர் எனும் திறக்க உண்ணால் என்றுமே அழிக்க முயயாது கைதை நீ மிக விரைவில் புரிந்து கொள்ளவேய் தெளிந்து கொள் பக்கவைதே என்பது போல அந்தக்கவிதை சொல்லிச் சொல்கிறது.

.....
 நீ உடைத்தது வெட்டை மட்டுமே
 தேவ்யெருக்கும் என் கவனயை அல்ல'

தன் சுயநலதுக்கூய் சூரண்டி இனுபவித்து வரும் மனிதனுக்கு
 கட்டாயம் மிகப் பெரிய பூத்து இருக்கிறது. அநற்களை அறிஞரிடிலே
 இஸ்த்துசுத்து நிழுந்து வருவின்ற ரூபாவனி, ஸணாமி இவை எல்லாம்.
 ஒருக்கே, மனிதா என்னோடு நீ கவனமாக நட்ந்து கொன். என்னை நீ
 அழைக்க பாதுகாந்துக்கொன் இயற்கை இறக்காதவகைதான் உன் ஆர்ப்ப
 நிலைக்கும் என்பதுபோல் அந்தக் கவிதை சொல்கிறது.

.....
 ஒ மனிதா
 ஓவ்வை விளங்கிகொள்
 இயற்கை இருக்காதவகை தான்
 இருப்பு நிலைக்கும் உனக்கு'

சிறுவர் தான்பிரயோகம், பானியல் நடத்தகைனின் அருங்கார்ப்
 பைக்கலைச் சொல்லும் கவிதையாக நல்லையில் என்று தலையிட்ட கவிதை
 கண்பூசிகிறது. குறிமிகு, புயம் இரண்டும் சரிவாக் கவந்து வந்த கவிதை
 இது.

.....
 கணத்துளி உறைபு
 கதறுகிறது கட்டால்கள்
 மகவகைப்பு மலிந்ததால்
 மலர் மறுக்கிறது
 மயான கருக்காதுகள்
 தேவ்சுகவா நிருப்படவே
 உடைய மறுக்கிறது மௌட்டுக்கள்'

வன்னிமில் நடந்து முறந்த பாரிய இனப்படு கொலைகளின்
 சாட்சியங்களைச் சொல்லும் அரிய கவிதையாக 'இப்பமோகந்திலும்...' என்றாரு கேள்வியோடு அக்கைந்த கவிதை வசிப்போர் நெஞ்சங்கோலை
 நெஞ்சு கணக்கும்.

இயங்க என்பதையார்? இயமலோகம் என்பது என்ன? என்பது பற்றியல்லை ஒரு விளக்கக் கடுத்துறையோடு இந்தக்கவிதையும் மொழி பயர்க்கப்பட வேண்டும். உலக அரச்கர்கள் அப்போதுவது எங்கள் வளிமனைப் பிரிந்து கொள்ளிட்டுகிறேன் அமூலர் பட்ட துங்பங்கள் எம்மளவு என்பதை

‘சித்திரகுமரன் வந்தான்
சினந்துபழ சொன்னான்
வன் வியிலிருந்தா
வருகிறீர்கள்
போக்கன் ஏதுதீர்களா
வறிசையில் நில்லுவங்கள்
வந்துகொண்டே ஒருக்கிறீர்களே
வேவளைவீர் தினம் வந்து
இம்சை தஞ்சிறீர்களே
என்றலுந்தான் அன்றொருநாள்
இயமலோக வாசலில்’

இந்தக்கவிதையில் வலி தெரிகிறதல்லவா..? எம்மின்தை ஏற்றுவன் கூட்டு நச்க வேண்டும் என்ற ஆவான் பிறக்கிறதல்லவா?

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாற இருகும். சங்க கால இலக்கியவழங்களைக் கொண்டுதான் யறந்துமிழுகின் காதலையும் சிற்றையும் அறிந்து வேண்டின்திரோம். பிருமிந்து நிற்கிறோம்.

மூல்தைத்தீவு ஒட்டுச்சட்டானைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு நூர்பேரில் வசித்து வருகிற நூர்வே விழைந்திருகின் பசுமை தேரும் பழங்குளன் என்கிற கவிதைத் தொகுப்பானது யும்பூர் நெஞ்சங்களை பிருமிக்க வைய்து மட்டுமல்லை காலத்தின் கண்ணாறாக நின்று ஓவியங்களைப் பதிய வைக்கும் என்பதை உறுதியாக நான் கூறுவேன்.

விழைந்திருன்றங்கள், கவிதைகள் இன்னும் இன்னும் யும்பங்கள். முன்வைத்தீவிலிருந்து முத்தாய்ப்பாக வந்த இலக்கிய முத்துக்கள் சுகந்தமும் எழுத்து இலக்கியம் உங்களையும் உள் வாங்கிக்கொள்ளும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

பாராட்டுக்களும் வழக்குகளும்
கவிஞர்.சமரபாகு சீனா உதயகுமார்
வெவ்வெட்டுத்துறை
யாழ்ப்பாகங்கள்

வெளியிட்டுரை

கலையென்பது இடம்பெற மயங்குமின்ற அற்புதமான வரம். கவிதையை கலைகளின் இரசி என்று சொல்வார்கள். உற்றெழுக்கிமின்ற உள்ளத்து உணர்வுகளை இரசனையோடு உரைக்கின்ற வழகாலே கவிதையாகும். கவிஞர்கள் என்பவர்கள் ஒயற்கையில் பிறப்பதில்லை. வாழ்வியல் ஒழுங்கில் இவர்கள் வாழுகின்ற குழலும், எதிர்கொண்ட அனுமதங்களும், சமூகத்தின் நிலையாகுங்கும் பலரை கவிஞர்களாக உருவாக்குகிறது.

இந்த வகையில் பகுமை தேவூம் பறகவென் என்ற இந்நாலைப் படைத்த கிளம் கவிஞரும் எனது நன்பாருமாகிய நேர்வே விஜேஞ்சிரன் உண்மையிலேயே தரமான படைப்புக்களை தருகின்ற தழுவிபு மிக்க படைப்பாளி. ஒயற்கை ஒழுகு ததும்பும் முஸ்தைத்தீவு மாவட்டத்தில் வரவாற்றுச் சிறப்புக்கூட்டான் தூண் தோற்றிஸ்வர் இயைம் இளமந்த புகழ் கொண்ட ஒருசுட்டான் மன்ற இவ்வது சொந்த கூம். இன்று புலம்பையின்று நேர்வேநாடுமல்லைந்து சொல்லுகின்ற தமிழகர்கள், மௌரியப்பற்றும் கொண்ட கிடைஞ்சு. இவற்று ஒக்கவிதை நுவைதூயை எனது செந்தலை வெளியிட்டதீதினுடைய வெளிவருவதைமிட்டு மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகின்றேன். இவற்று பணிகள் மன்றமேலும் விச்சுமிப்பறுவத், இத் தொகுப்பு வெற்றி பெறவேம் என் உள்ளும் நிறைந்த வாழ்த்துங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கவிஞர்.வன்னியுர் செந்துரான்
செந்தனை வெளியிட்டகார்
சுட்டுச்ட்டான்,
ஏ.ஏ. வத்தீவு.

வாழ்த்துரை

நோர்வே நடிமல், பேர்கன் நகரில் எம்மில் ஒருவரான திரு அணசிங்கம் விஜேஞ்சிரன் அபெர்கள் தனது சிற்றத்தைகளை, தனது துமிழ் ஆற்றல்மூலம் இயற்கை, காதல், புவம்யைர்வாய்க்கை, துமிழ்மாழி என்ற நூல்கு பிரிவெள்ளாகவும் பிரித்து « மசுமை தேநும் பறதவைகள் » எனும் கவிதை நொகுப்பை, இசை தீர்த்தன் வெளிமிகுவதைமிட்டு மிக மிக மகிழ்ச்சியும், போன்றையும் அடைகின்றேன்.

இவர் இயற்கையை ரசித்து அகைதி காணும்போது, பிரசவிக்கும் ஒன்று சிற்கதையின் வெளியிட்டதே தனது துமிழ் ஆற்றலின் மூலம் எம்மிரு கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்தியதை நீந்த கவிதை நொகுப்பினதறும், ஆயுது கீல்வாக்கத்தினதறும் சிறுப்பு அம்சம் ஆகும்.

இவரது துமிழ் ஆற்வைம், தனது சிற்றத்தைகளை கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்தும் திறமை, ஒனியப்பும் திறமை போன்ற பல திறமையுடன் கீத்தருணத்தில் பாராட்டவேண்டியது எனது விரும்பமாகும். எமது தூய்மையிலில் முதல் முதலைக் கவிதை நொகுப்பை நூல் வழவிலும் தீர்த்துமிகுவதும் பாராட்டவேண்டிய ஒன்றாகும்.

இவரது கீப்புதிய படைப்பு பலராலும் வரடிவெற்கப்பட்டு எதிர்காலத்திலும் பல இடங்களை நூத்து எழுது வருங்கால ஒளை தலைமுறைக்கு உதவவேண்டும் வேண்டும். எனது ஆசிரிக்களையும் ஸ்ரீந்துநெங்கள் நெறிவியைதில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நன்றி

புல்வாங்குமூல் வித்துவான்
தி.திருச்செல்வம்
பேர்கன் நகரம்
நோர்வே

அம்மாவின் ஆசியுரை

அன்பான மகனே உனரு கிந்தக் கவிதை நூல் வெளிவருவதைமிட்டு நான் மட்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். “என்ற போதில் வயிதுவக்கும் தன் மகனை சாஸ்திரான் எக்கீட்டதூய்” என்ற வாசகம் என் மகனால் ஒன்று வெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உறை கலைத்துவமிழ்யாணிகள் தீவினும் மேலோங்க எல்லாம் வல்ல ஒர்குட்டான் தூக்கோள்ளிஸ்வரனின் அருள் எப்போதும் உனக்கு கிடைக்கும். மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சோடு என்று பாராட்டுக்கடனையும், ஆசிரகணையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்ற தூய்
திருமதி.பா.பாக்கியமலர்

என் ஞாயரை

முல்கைத்தீவு மாவட்டத்தின் ஒட்டுச்சிட்டானை சொந்த இடமாக கொண்ட பாலசிங்கம் விஜேந்திரன் ஆகிய நான் ஆழம்பக் கல்வியை மு/கழாழறியிய அரசினர் தமிழ் கலைன் பாடசாலையிலும், பின்னர் உயர் தூர் வகு வகுனியா தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்றேன். இன்று புல்பெயர் தேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்திரேன்.

எனது சிறுவயது முதலை கவிதையின் மேலை ஆதசையும் முயற்சியும் இந்துவினாக பிரசவமாக்கத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கவிதைகள் எழுதுவதற்கும், இந்தால் உருவாக்கம் பயறுவதற்கும் ஊக்கமளித்த புல்லாங்குழல் பித்துவான், ஆசிரியர் தி.திருச்சௌல்வம் அவர்களுக்கும், எனது நண்பரும் எழுத்துக் கவிஞருமான வண்ணியூர் செந்தூரன் அவர்களுக்கும், எனக்கு கற்பித்த ஆசிரியர் கள் அகவைவருக்கும் என் மனோமர்ந்த நண்றிகள்.

நோர்வே விஜேந்திரன்
பேர்கள் நகரம்
நோர்வே

தொடர்புகளுக்கு :

மின்னஞ்சல் - kuddi87@hotmail.com
முத்துவால் - Kuddy Balasingam

சமர்ப்பணம்

என்னுடையுக்கு உபிர் தந்து
உயர்வோடு உருவும் தந்து
இன்று எம்மை விட்டு மதைந்தும்
எங்கள் நெற்றுநம்மனில்
என்றும் வொழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
என் அன்புத் தந்தை
அமீர்.குந்தையா பாலசிங்கம்
அவர்களுக்கு ஒந்தால் சமர்ப்பணம்

என் இலட்சிய கர்த்தா

கிடயத்தில் இலட்சியம்
 கிறுகி நுழைந்து விட்டால்
 கிரும்புப் பொறிபோல்
 கிமையத்தையும் தகர்க்கும்

துணிவின் பெருந்துரை
 தெளிவின் தேன்மதுரம்
 வவுனியா சோலையை
 வளமாக்கிய சட்டத்தின்
 வரலாற்று சந்நிதானம்

பயத்திற்கு கிவன்
 சிம்ம சொர்ப்பணம்
 அயல்பான நேர்க்கை கொள்
 கிறுக்கமான தீர்ப்பு சொல்லும்
 கிளஞ்செழியன் நீதிபதி
 கிறையங்கின் ஓர் வழவே

என் பழப்பறைச் சுவரிலே
 உம்படத்தை நான் வைத்து
 உம்மைப்போல் வருவேணன்று
 உறுதிமொழி எடுத்தேணன்று

காலத்தின் கோலத்தில்
 கடல் தாண்டி நானின்று
 கவித்துளிகள் தூவகிறேன்
 காலமெல்லாம் என் நெஞ்சில்
 கிள்சிய நாயகன் நீரே என்றும்

❖ —————— ❖

தமிழ் எங்கே ?

முச்சங்கம் வைத்து
 மூவேந்தர் காத்த
 முத்தமிழ் எங்கே ?

வங்கம் தொட்டு
 வளைகுடா படர்ந்த
 வளையாது எங்கள்
 துங்கத்தமிழ் எங்கே?

பல்வகை பாழை
 பாவேந்தர் குரலும்
 கம்பனின் கனியும்
 கலந்ததமிழ் எங்கே?

அந்நிய மொழிகளின்
 அலங்காரத்தில் சிக்கி
 அடைபட்டுத் திணைறி
 அழிகிறதே செந்தமிழ்
 தில்லை அது என்றும்
 எம் தமிழ்

நேர்வேயின் அழகியபேர்கள் நகரம்

உலகின் உச்சியாம் நோர்வே
மலைகளின் மத்தியாம் பேர்கள்
ஷழ மலைகள் குழந்த
ஏழிற் கறிஞ்சி மன்னாம்

ஒலையும் மலையும்
எட்டுக் கய்ச்சாசத்து
தொட்டுக் கயதபேசும்
ஒலையால் ஒலையனிந்த
ஓஹாப்பு குகுகள்
பழியின் பட்டிக்கையை
போற்றவையாம் முழுவிழும்

ஒலை கிளை பழுடன்
வீரிழும் குகுத்திகரையும்
கயரெதாநும் கணம்
காட்சியும் சிரிக்குமே

ஙாய்க்கு கிளைகளின்

ஒலையால் குகுகளின்

பள்ளித் தோழி

எந்நேரமும் ஒன்றுமாய்
 துள்ளித் திரியும் வயதினிலே
 என் துருக்கடக்க ஒசான்
 மடக்கிப்பிழுத்து பிரம்பால்
 வலிக்க அழுத்திடவே
 வலிகாதது போல் நழுத்தேன்
 பிஞ்சக் கையால்
 கண்ணை மறைத்து
 கன்னத்து நீரை
 துடைத்தவன் கைகளை
 கண்டுவிட்டேன் நான்
 உணர்ந்து கொண்டேன் என்று
 உடலால் தூண்பாத
 உள்ளத்தால் தூண்டும்
 உன்னத உறவுதான்
 பள்ளித் தோழி என்று

பக்ஞம் தெரும் பறவைகள்

அன்பான அம்மா அப்பாவோரு
அழகான கரும்பமாய்
அன்னை தேசத்திலே
ஆனந்தமாய் வாழ்ந்தேனே
ஆழப்பாரும் தங்கைமாரும்
கூழத்திரியும் தோழரென
கூட்டுக் கிளியாய்
கநுகலிந்தேனே

காலைங்கள் ஓழின
பருவங்கள் மாறின
பழப்புக்கள் முழந்தன
பிழத்த பதவிகளோ
பலஞ்சு கிடைக்கவில்லை
வேலைகள் நிரந்தரமில்லை

வாழ்விருப்பு சிற்தனையோ
வகை வகையாய் ஓழின
பணத்திடம் தோற்றுதில்
நேசங்கள் வேசங்களாயின

திடீரென்று சீர்நாள்
அவுள்திரேவியா நவர்பனின்
அழப்புத்தான்
இழ்கடல் தாண்டத் தூண்டியது

அந்தக் கணத்திலே
அய்பான மனைவியின்
பிரிவுப் பார்வையும்
அன்னை தெய்வத்தின்
பாச ஏக்கழும்
இரண்டாய் பிரித்தது
எந்தன் சிதயத்தை
உறக்கத்தில் எழுந்த
வாரிசுகளுக்கு முத்தமிட்டு
இரவுக்கு விடைகொடுத்து
விழியலை தேழுயே
விரைவிறேன் வேறுதேசம்

அங்கே போய் சேர்ந்தஞ்சே
அயலைபேசியில் காதப்போன்
ஏசைகளை வீசிவிட்டு
நீள்கிறது கடல் பயணம்
ஏனால் ஒக்கணம்
ஜயோ என்டவளை
அத்தனையும் சிதைந்ததே
ஏனியும் பிரியுதே .....

❖ —————— ❖

அன்னியக் கடலில் அனாதையினமாய் ....

அகிலத்திற்கு நாகரிகத்தை
அறிவித்த எம்மினாம்

அண்டைய நாடுகளை
ஆண்டு வந்த எம்மினாம்

அன்பாய் உபசரிக்கும்
அரவணைக்கும் எம்மினாம்

பண்பால் உயர்ந்து
பார்போற்றும் எம்மினாம்

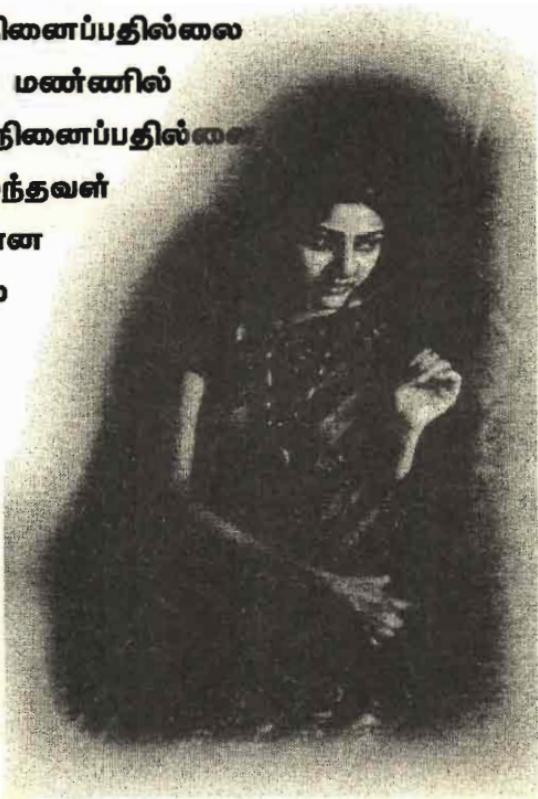
ஆக்கிரமித்து எம்வளம்
அள்ளவந்த அந்நியரை
அழித்துவிரட்டிய எம்மினாம்

ஆனால் கூன்றோ
அன்னியக் கடலில்
அனாதையினமாய்

நினைப்பதில்லை

விதை மண்ணில் பதியழன்
மரமாகுமென நினைப்பதில்லை
விஞ்சத்தின் கிலைகளோ
சங்காகுமென நினைப்பதில்லை
வான் பறப்புழகில்கள்
மழையாகுமென நினைப்பதில்லை
மலையின் கற்கள் மண்ணில்
சிலையாகுமென நினைப்பதில்லை
என் விழியில் விழுந்தவள்
என்னவளாவாய் என
நினைக்கவில்லை

திருமணம்

காலாநி காலமான
கனவுக்கே
கனவுருக்கும் தருணம்
இரு மனவெளிகள்
இறுக்கம் பெற்று
இன்பநுதி பாய்ந்திடும்
இனிய பெருநாள்

போதை

தன்னை மறக்க
தானே கண்டுபிழித்து
தன் உழைப்பு மறந்து
பணத்தை கீழந்து
பஞ்சம் அருமஞந்து

வயோதிப்பமடல்

விஞ்ச பாலகனுணை
 நெஞ்சில் அணைத்தபழ
 கொஞ்சம் உந்தன்
 அன்னை முகம் மறந்தாயோ

பழக் கோள மகன்
 கணைப்பாகி வருவாடியன்
 நாத்திருப்பேன் விதியில்
 கஞ்சிக் கலைத்துடன்
 கன்னே எனை மறந்தாயோ

தீவைமயை நி எட்ட
 ஏன் சொத்தெல்லாம்
 ஜெக்ரே தந்துவிடு
 வளமாய் நீவாழ
 விருதுமிருந்தேன் பஸநாட்கள்

முதுமையை நானென்பத்
கிளகுவாய் வசனம் பேசி
முதியோர் கில்லத்திலே
குடமொன்று தந்துவிட்டாய்

ஓனாலும் மகனே
நித்திய பூசையிலே
நானின்று வேண்டுவது
நானை உனக்கும் கூப்படி
நிலை வரக்கூடாதென்று

விடைத்ருமா முன் வேலி

ஐந்தறிவு பிராணியை
முன் வேலியால் சுற்றி வைத்து
பண்த்தை வாங்கிவிட்டு
பார்க்கச் சொல்லும் உலகமே

அதே முன்வேலியால்
ஒற்றிவு மனிதரையும் சுற்றிவிட்டு
பார்ப்பது கிலவசம் என்றாலும்
பார்க்காமல் போகுதே உலகம்

கண்ணியம்

அழகிய நிலாவைப் பார்த்து
 வானம் கேட்டது
 என்னைச் சுற்றி ஆயிரம்
 அழகிய நட்சத்திரங்கள்
 கிருந்தாலும்
 உன் அழகே எனக்குப் பிழக்கும்
 உன்னைக் காதலிக்கிறேன் என்றது

விதியாரை விட்டது
 சிரித்தது நிலா
 வங்காபுரி வேந்தனைச் சுற்றி
 ஆயிரம் அழகிகள் கிருந்தாலும்
 சீதையைச் சிறைப்பிழத்தான்
 கிராச்சியத்தை ஏரித்துவிட்டான்
 கிராவணனும் அழிந்துவிட்டான்

எனக்காய் கண்ணியத்துடன்
 செந்தாமரை காத்திருக்கிறாள்
 கண்ணியம் என்பது
 பெண்ணியத்திற்கு மட்டுமல்ல
 ஆணிற்கும் தான்
 எனக்காறி மறைந்தது

நல்ல இல்லரன்

தாயைப் போல் தாரமென்று
 வாயாலே சொல்லமாட்டேன்
 தனித்தனிச் சிறப்புகொள்
 தரணியின் கிரு நிலவுகள்

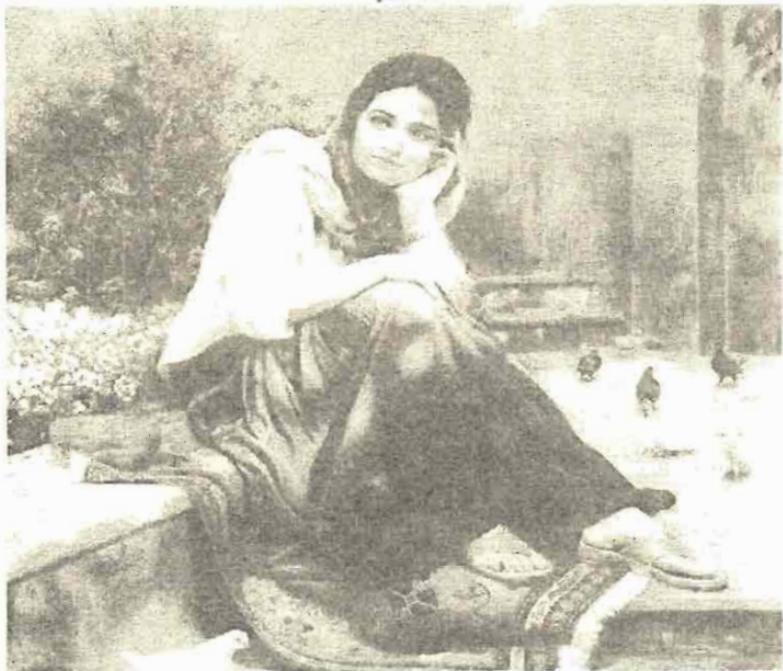
உனக்காய் சிரிக்காது
 உள்ளத்தால் சிரித்து
 உண்மையாய் கண்ண
 உனக்கான வானமாறு

தினமுன் குன்பதும்
 கோபம் சோகநியம்
 பதித்து வைத்திருக்கும்
 பக்கமில்லா பதிவேறு

பத்திரப் படுத்தி
 பேணவேண்டிய வாழ்க்கை
 விளை மதிப்பற்ற
 வினோத வைரக்கீற்று

தேடல்

கண்ணால் கதைபேசும்
 காவியப் பெண்ணே
 உன்னால்
 என் முன் நின்ற
 உனை மறந்து
 எனைச்-சுற்றித் தேழுனேன்
 என் திதயத்தரையில்
 நீ முளைத்ததை மறந்து

கந்தலிப்பரயா

அவைமோதும் கூட்டத்தின் நுவே
அசையும் சியற்கையுடன்
அழகிய பெண் சிலையே
அவசரகாதல் சட்டம் மூலம்
கைதுசெய்து உன்னை
அடைத்துவிட்டேன் குதயசிறையில்
இடியுள் தண்டனைதர
தீர்மானமும் எருத்துவிட்டேன்
அன்பே காதலிப்பாயா ..?

பிரிவு

அன்பே மரணவலி
என்னவென்று
புரிந்து கொண்ட நாள்
உன்னைப் பிரிந்த நிலை

தனிமை

தனிமையில் நல்ல எண்ணம்
சேர்ப்பவன் ஒனிமையாகிறான்
பலவன்னை மனிதரோடு
சேர்பவன் வேதனையாகிறான்

வகுப்பறை

பல் திறன்கொண்ட
 பல சூரியன்கள்
 பதிந்திருக்கும் வானம்
 எதிர்கால வைரங்கள்
 பட்டைத்டப்படும் கூடம்
 வாழ்கையின் வகையை
 வழி சொல்லிநால்
 வழிப்படுத்தும் ரிடம்
 உலகைச் செதுக்கும்
 மூசிரியச் சிற்பிகளின்
 தரிசனம் கிடைக்கும்
 புனிதம்கொள் கோயில்

வாழ்க்கைச்சக்கரத்தில்...

வயிற்றுப் பசியால்
 விழியல் புலர்கையில்
 வேலைக்கு ஒடுவேன்
 வயிற்றைப் பார்த்தபடி...
 என்னாருகில் தினமும்
 ஒருவர் ஒடுவார்
 ஏன் எனக்கேட்டேன்
 வயிற்றை குறைக்க என்றார்.
 நானோ வயிற்றை நிறைக்க என்றேன்
 எனாலும் ஒருவருமே
 வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில்
 தொடர்ந்தும் ஏனோ
 ஒழுக்கொண்டு தானேயிருக்கிறோம்

தேவீயின் நம்பிக்கை

அல்லும் பகலும்
அலைந்து பலகாலம்
பக்ஞவமாய் செய்த கூட்டை
பதுங்கி உடைத்து
பஞ்சிய வேடனே
ஒன்றைப் புரிந்து கொள்
நீ உடைத்தது கூட்டை மட்டுமே
தேன் பெறுக்கும் என் கலையை அல்ல

இரைப்பை

செத் துப்போன
மிஞ்ரகங் கணள்
தாவர பெறுதிகளை
புதைக்கும்
தற்காலிக சுருகாரு

நிலவுதந்தாடம்

கண்ணால் கவிசொல்லி
என்னுள் கணனவீசி
நினைவுகளை விருதாக்கி
நித்தம் வலிதந்த தேனே

கண்ணீரை அளவிட
கருவியொன்று வேண்டுமோ
காதல் ரணத்தின்
கனவளவு நீயறிய

மொழி முழு புன்னகைக்க
சுழியான கன்னக் குழியில்
அழியாத பார்வை கொண்டு
அன்று ரசித்திருந்தேன்

என்வீடு ஜன்னலுக்கு
 நினம் வரும் நிலவுடன்
 அதிகம் பேசியிருக்கிறேன்
 அன்னழன் காதல் பற்றி

ஜன்னலை முடி ஓர்நாள்
 விம்மி அழுதிருந்தேன்
 பெண்நிலவின் செயல்கண்டு
 வான்நிலவோ கதவுத்திழ
 காதலில் தோல்வியா
 கலங்காதே தோழா
 உன் மனவானிலும் ஓர்நாள்
 பெளர்ணமி விழியுமென்றது

மன்னித்துக்கொள் மனிதர்

என்னை அழிக்காதே
 எழிலைக் குறைக்காதே என
 எத்தனைமுறை மன்றாழியிருப்பேன்
 ஏற்கவில்லையே மனிதா நீ

பொறுமை கூழந்தால் தான்
 பொங்கி எழுந்தேன் நான்
 தொங்கி அழுதாய்
 உயிரையும் கூழந்தாய்
 சனாமி என்றமழுத்தாய்

என் முச்சுக் குழலில்
 முர்க்கப் புகைகலந்து
 வெப்ப நட்சுவனை விரித்து
 விஞ்ஞான வளர்ச்சி என்றாய்
 சீறி எழுந்தேன் நான்
 சுறாவனி என்று சொன்னாய்

ஓ மனிதா
 ஒன்றை விளங்கிகொள்
 கியற்கை கிறக்காதுவரை தான்
 கிருப்பு நிலைக்கும் உனக்கு

வெள்ளாட்டுவாழ்வு

பாட்டன் பூட்டன்
காத்து வைத்த எங்கள்
பூர்வீகம் எல்லாம்
புதைந்து அழிந்திட்டோ

அகதி எனும்
அவலப் பெயரோடு
அந்நியக் கொழியில்
காய்கின்ற துணிகளோ

வெள்ளையனின் வீட்டு
செல்லப் பிராணிக்கிழுக்கும்
சலுகை சட்டமும்
பலஞுக்கு இங்கில்லையே

ஓய்யசையும் இலைகளுக்குள்
ஓனந்தப் பூக்கள் சிலதான்
ஓளாலும் பலஞுக்கு
அகத்திலே அழுகைப் பரிசே

சுட்டெரிக்கும் சூரியனை
மன வானில் புதைத்தபடி
அமைதி கிழந்த தனிமையில்
அலையும் இயந்திர வாழ்வோ

அடை பனிப்பொழிவில்
உடைகள் உருமறைக்கும்
விழிமட்டும் விழித்திருக்கும்
விழியாத கிரவுகள் தொடர்ந்திருக்கும்

கீப்போது மழையில்
நனைந்து செல்வதே எனக்கு
பிழக்கிறது ஏனொனில்
நான் அழுவது
யாருக்கும் தெரியக்கூடாதல்லவா

மனவெளியில் வலி

டாங்காப்பற்றுக் கொண்ட
 வனாங்கா மன்னன்
 பண்டாரவன்னியனின்
 வரலாறுகளை மீட்டுப்பார்

வாள் கொண்டு
 போர் கண்ட வீர
 வன்னியர் கதைகளில்
 உருண்டதுலைகள் பற்றி
 வெள்ளையரிடம் கேட்டுப்பார்

அற்பசொற்ப ஒங்கைகளில்
 அந்நியனின் வாசலில்
 அலைகளின்ற எழ்பறுவைகளே
 ஆவிபோனாலும் துமிழுள்
 அழுமையாகமாட்டான் பார்

உன் மொன்றம்

அவ்வே

உன் மெளனுமோடி

உன் விழிபேசம்

ஏழைக ரஸிக்க

நீ கொஞ்ச நேரமா..?

உன் அழிவின் உச்சத்தால்

உன்னவன் நானா என

ஏராய நீ எந்த நேரமா ..?

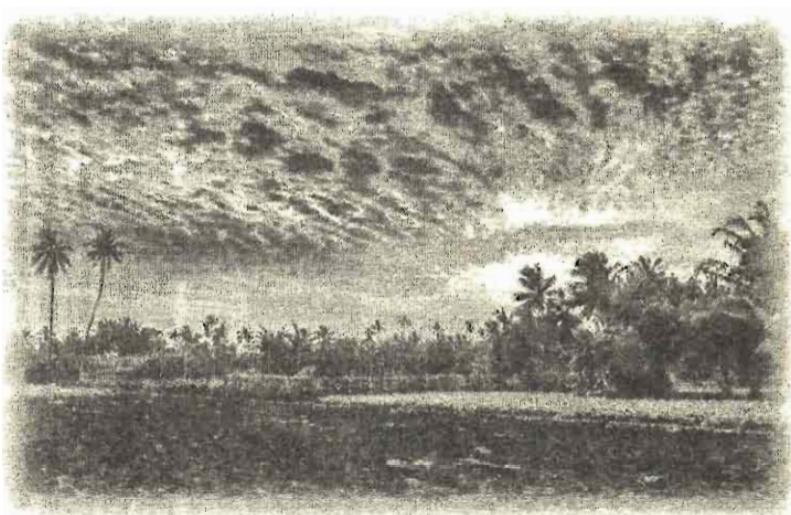
உன் மெளனுத்துத

கலைத்துவிடு என

மன்ஷியிட்டு மன்றாஞ்சிற்கு

என் வார்த்தைகள்

தாய் மன்

அகதியாய் வாழ்ந்து பார்
 அந்நியமன் ஒன்றில்
 அருமை பெருமையெல்லாம்
 அகத்திலே பொங்கியெழும்
 அள்ளித் தின்றிடவே
 ஆசை வருமேபார்
 அது நான் தாய்மன்

அவனம் இவனம்

அவன் காமம் காதல்
இவன் காதல் காமம்

அவன் தோல்வி வாழ்க்கை
இவன் தோல்வி நுரோகம்

அவன் களவு உழைப்பு
இவன் உழைப்பு களவு

அவன் கல்வி அற்றல்
இவன் கல்வி அனுபவம்

அவன் பிதற்றல் வேதம்
இவன் வேதம் பிதற்றல்

அவன் போதை பானம்
இவன் தேரீர் போதை

அவன் தவறு அறியாகைம
இவன் தவறு அநியாயம்

அவன் துள்பம் அழுகை
இவன் அழுகை கூனந்தம்

இத்தனைக்கும் விளக்கம்
இவன் ஏழை - நன்றாய்
உலகை புரிந்த மேதை

மரனின் கதை

அழகிய மானோன்று
அம்மணம் அணியப்பட்டு
அவியைத் துறந்த துயர்
அநியாயச் செயலே

அம்மணம் என்பது
அநுவங்ரப்பு ஆனால்
அடையாளம் அது எமக்கு
அழியாத மனச்சோகம்

திரைப்படம் எருக்கிறீர்
மகிழ்வாக உழைக்கிறீர்
அவளன்னை மனமிழ்கு
ஆறவழி சொன்னேரோ

மறைந்த மானின்
மானமிழந்த கதையை
அறைக்கு விற்பவரே
அடங்குமா அவளாத்மா...?

தலைக்கிழ்

அழகுகள் எல்லாம்
அம்மணம் ஆனதால்
அருவருகிறது விழிகள்

காசுத் தராசில்
கணத்துளி உயழப்பு
கதறுகிறது கட்டில்கள்

மகவுடைப்பு மலிந்ததால்
மலர மறுக்கிறது
மயான கருக்காடுகள்

தேன் சுவை திருடப்படவே
இடைய மறுக்கிறது
ஒன்றை மொட்டுக்கள்

அந்தரவ்க பந்தம்
அப்பட்டமாய் தடம்மாற
அலறுகிறாள் அருந்தனியும்

தற்காலிக வீடு

அதிரும் வான் மழுங்கும்
 உயிர்களின் சாம்பல் மேல்
 பதினெட்டு தகரத்தில்
 பரவலாய் இல்லமாம்

வெப்ப போறனையில்
 நித்தம் பதப்பகுத்தும்
 தற்காலிக வீட்டு
 தோரணம் மனையாம்

அஞ்சாறு படங்களும்
 வீட்டின் முன் ஏறுக்கப்பட்டதாம்
 அரவு மனைவீட்டை
 அழித்த அநியாயத்தின்
 அறிக்கையின் பதிவாம்

அப்பழய அவர் காதல் ?

வான் கொட்டும்
விண் மீன் பார்த்து
நிலாச் சோறு உண்டு
மொட்டை மாழியில்
முறுவலித்ததா அவர்காதல் ?

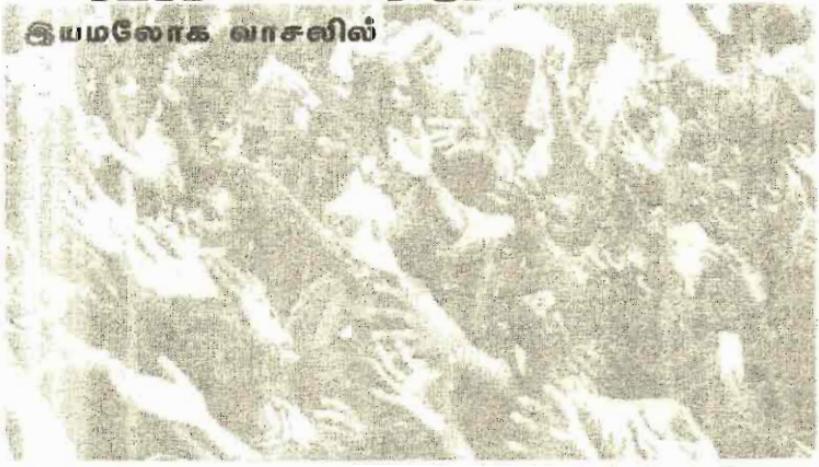
இற்றங்கயை ஓரம்
புல்வளி படர்ந்து
அந்தி வெழிக்க
குடை முழ
குதுகலித்ததா அவர்காதல் ?

பஞ்ச மெத்தைமேல்
 பாய்ந்து படர்ந்து
 நாகரிகம் நாலுநாளில்
 மோசமான உறவாக
 கற்புக் கணியன் ரு
 கலந்துதா அவர்காதுல் ?

வீரத்தின் நிழலில்
 தவிப்பின் தரிசனத்தில்
 ஒற்றை காகிது ஓயலயில்
 உண்ணயையின் உணர்வில்
 கானக வீச்சின்
 காலழ விளிம்பில்
 காத்திருந்த நிலவுகள்
 மரணவாசல் முற்றத்தில்
 மலர்ந்த கொழுகள்

இயம் வேகத்திலுமா?

சித்திரகுப்தன் வந்தான்
 சினாந்தபழ சொன்னான்
 வன் னியிலிருந்தா
 வருகிறீர்கள்
 போக்கன் எருத்தீர்களா
 வரிசையில் நில்லுங்கள்
 வந்துகொண்டே இருக்கிறீர்களே
 இவ்வளவுபேர் தினம் வந்து
 இம்மைச தருகிறீர்களே
 என் றலுத்தான் அன் றொருநாள்
 இயம்லோக வாசலில்

நினைவிலே நிறல்

வெந்நீரை தன்யீராக்கும்
 வெண்பனி மேகமே
 உன் கண்ணிரில் கரைந்து
 என் காதலும் தூய்மைபார்

வெளியில் குளிர்காலம்
 நெறுப்பாய் என் தேகம்
 மலர் கணனப் பிழியில்
 முறுவலிக்க அழசை தான்

காதோரம் முதல்
 கழுத்தோரம் தவழ்ந்து
 பூபாளம் பாருது
 ரோஜா சிதழ் நினைவுகள்

வேர்நார் அறுத்தன்று
 வேதியல் பேசிய மரம்
 தீப் பிளம்பை தின் கிறது
 தினமுன் நினைவுகளால்

பருவம்

பெரு வெளிகள் பிளவற்று
திரு விழிகள் மலரும்
தொழுவானம் உடைபட்டு
கிடைவெளிகள் புலரும்

மலருக்குள்
 மயலை புடைக்கும்
 உடலுக்குள் நநி சுரக்கும்
 தென்றலும் புயலும்
 தழுவிட போரிஞ்சும்
 கிடைவெளி துழுத்து
 தஞ்சே மறிக்கும்

கண்களில் சந்திர வெட்கம்
 தேகத்தில் சூரிய வெப்பம்
 சுகமான சுறூவளியுரு
 சுற்றியே அழுத்துப் போகும்

நாலாசிரியரை பற்றி .....

இலக்கியம் என்று ஒரு காலத்தின் பதிவு, வாழுகின்ற மக்களின் உணர்வு வெளியாடாகவும், மனச்சாப்சியாகவும் இரு பேசும். “பசுமைதேரும் யறவைகள்” என்ற ஒக்கவிதை நூலைப் பதைத்த இளம் கல்விக் “நோர்வே விஜேந்திரன்” இன்று புலம்பொர்ந்து நேர்வே நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்மருக்கின்ற துழுப்புமிகு, தமிழனர்வு அதிகம் கொண்ட, இலக்கியத்துறை தொடர்யான தேடலும் அறிவும் கொண்ட இளம் படைப்பாளி. வன்னியின் முக்கிய திடமாக கருதப்படும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில், வரலாற்றுச் சிறப்புமிகு ஒட்டுச்சட்டான் தான்தோன்றிஸ்வரர் கோவில் அமைந்து சிறப்புமிகு ஒட்டுச்சட்டான் நிலம் தான் கீவரது சொந்த ஊர். தின்றைய விஞ்ஞானப்புதுயுகத்தில் ஒளையவர்களின் ஒலக்கியத்துறை சார் நாட்டம் குறைந்து கொண்டு செல்கின்ற ஒவ்வேளையில் புலம் யைர் தேசத்தில் வசிக்கின்ற கிவ் கிளைஞரின் தமிழ்யற்றும், ஒலக்கிய அவாவும் போற்றப்பட வேண்டியவை. புலம்பொர்ந்துமிழுர்களின் வாழ்வியலை, ஈழத்தமிழர்களின் சில துயரங்களை, காாது உணர்வுகளை, வாழ்வியல் ஒழுங்குகளை கீவரது கலிதைகள் சிறப்பாக சொல்லிந்தின்றன. கித்தொகுப்பு வெற்றி யெறவும், ஒலக்கியம் யணிகள் தொடர்ந்தும் வீச்சுப் பெறவும் என் மனமாற்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

நட்புடன்....

கல்வின் வன்னியிற் செந்தூரன்
(மிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், லெங்கை)

9 7 8 9 5 5 4 1 7 7 9 0 1

e:cito
printers

No:34, HOSPITAL ROAD,
KUDDINUPU, VAVUNIYA.
T-P: 0750380038